

Glömde jag dem jag älskar
av Sheikh Muhammad al-Tayyib
Oversatt av bmk baserat på kommentar av
Sheikh Muhammad al-Ya qubi

Om jag vände mig bort från dem jag älskar¹, skulle jag
bryta mot [kärlekens] lag –
Men försmär de mig², är deras prövning ljuv.

Det ligger mig fjärran att söka tillflykt hos någon annan³
Hur [skulle jag kunna göra det], när mitt hjärta är
överväldigat av kärlek till dem?

När de talar förmedlar jag det med hela mitt jag⁴ –
Hur underbart välgörande är åkallan av de älskade!

För Allah's skull har en livstid ägnats åt [att söka] deras
närhet⁵
[När jag fann dem] fylldes bågaren med ren glädje⁶,
och jorden vidgades [för att välkomna] mötet⁷.

De skänkte mig vänskapens dryck, ren, helig,
oblandad, då slöjorna drogs undan⁸.

Och Suleyma⁹ sade: «Låt ditt öga finna svalka¹⁰
och din själ hänge sig åt njutning, ty [du har nu]
anlänt till [den Älskades] närhet.

Vet du inte att närhet är en hög och svårnådd rang,
upphöjd och mäktig – högre än stjärnorna.

Unge vän, vårt heliga land [ligger skyddat på en otillgänglig
plats] som endast kan nås genom att utplåna sig själv¹¹ –
och kärleken [förverkligas genom att] klättra upp
längs branta vägar.

Hur många friare tröttades inte ut av [vägens] vedermödor,
utan att nå – Blicken [från den Älskade] som befriar
och skänker hjärtat ro.¹²»

I [älskarens] bröst flammar åtråns eld
Och [från] hans ögonlock strömmar [tårar som regn
strömmar med ifrån] moln.

Han ser hur hans själ går från ett stadie till nästa på bara
ett ögonblick
om den stannar upp en dag, begår han en synd¹³.

Den som vill leva, och undfågnas av Vår blick –
må han [utplåna sig själv och] dö för sin kärlek¹⁴,
eller avstå från att [beträda kärlekens väg].

سلوى عن الأحباب

لسيدي العلامة العارف بالله الشيخ السيد مهمد الطيب

سَلْوِي عَنِ الْأَحْبَابِ حَرَمَهُ الْحُبُّ فَإِنْ هَجَرُونِي فَالْعَدَابُ بِهِمْ عَذْبُ
وَهَيْهَاتَ يَوْمًا أَنْ أَمِيلَ إِلَى السَّوَى وَكَيْفَ وَقَلْبِي مُدْنَفٌ بِهِمْ صَبُّ
فَإِنْ حَدَّثُوا أَرْوِي الْحَدِيثَ بِسَائِرِي فَنِعْمَ الشَّفَا ذِكْرُ الْإِبْتِ وَالطَّبُّ
فَلَيْلَةَ عَيْشٍ قَدْ تَقَطَّيَ بِقُرْبِهِمْ وَكَأْسُ الْهَنَا صَافٍ وَمَعْنَى اللَّقَا رَحْبُ
سَقُونِي شَرَابَ الْأَنْسِ صِرْفًا مَقْدَسًا عَنِ الْمَرْجِ لَمَّا أَنْ تَمَرَّتِ الْحُجُبُ
فَقَالَتْ سَلِيمِي قَرَّ عَيْنًا بِمَا تَرَى وَطَبُّ فِي الْهَوَى نَفْسًا فَقَدْ حَصَلَ الْقُرْبُ
أَلَمْ تَدْرِ أَنَّ الْوَصْلَ أَضْحَى مَقَامُهُ عَزِيزًا رَفِيعًا لَا تَطَاوَلُهُ الشُّهْبُ
حِمَانًا مُنْبِعُ دُونَهُ الْحَثْفُ يَافَتِي وَإِنَّ الْهَوَى مَرْقَاهُ مُسْتَوْعِرٌ صَعْبُ
فَكَمْ مُعْرَمٍ أَضْحَى مَعْنَى وَلَمْ يُفْرُ بِنَظْرَةِ إِسْعَافٍ بِهَا يَسْكُنُ الْقَلْبُ
تَأَجَّجُ نَارُ الْوَجْدِ بَيْنَ ضُلُوعِهِ وَأَجْفَانُهُ مِثْلُ الْعَمَامِ لَهَا سَكْبُ
يَرَى رُوْحَهُ تَنَحَّطُ قَدْرًا بِلَمَحَةٍ وَإِنْ عَدَّهَا يَوْمًا لَعْمَرِي هُوَ الدَّنْبُ
فَمَنْ شَاءَ أَنْ يَحْيَا وَيَحْظَى بِنَظْرَةِ بِنَا فَلَيْمَتْ وَجَدًا وَإِلَّا فَلَا يَصْبُ

Förklaringar:

- [1] Med de älskade menas Allah – eller Profeten Muhammad (s), hans familj, awlia' och rättfärdiga människor som visar vägen till Allah.
- [2] Allah utsätter människor för prövningar som får dem att tro att Han övergivit dem. Men den som älskar ger inte upp, utan står väntande vid dörren i hopp om att den ska öppnas.
- [3] Den som älskar Allah sätter inte sitt hopp till någon eller något annat än Honom.
- [4] Dvs. jag tar till mig allt Allah säger i Koranen och omsätter det i handling – när 'Aisha sade om Profeten (s): "Hans karaktär var Koranen"
- [5] Dvs. livet ägnades åt dhikr och gudstjänsthandlingar.
- [6] Dvs. genom ständig åkallan av Allah har hjärtat funnit ro.
- [7] Där två älskade möts känns även den minsta plats rymlig och välkomnande.
- [8] Livet är en kamp för höga mål, som kräver att man motstår sitt låga jag, distraherande önsknings och frestelser och världsliga ting. När man till slut får se målet för sin strävan är det som om en slöja drogs undan och man upplever det välsignade tillståndet av den Älskades närhet.
- [9] Suleyma är en vanlig metafor för den Älskade. Den som i forna tider äberopade kärlek till en kvinna, kunde resa långa vägar genom öknen, och utstå törst och umbäranden, bara för att få en blick av den hann älskade. Kärlek betyder tålmod, att utså lidande, död. "Om du älskar så vet att du kommer att dö, så välj att älska något som det är värt att dö för", sade Ibn Farid i en av sina dikter. Och vem skulle vara mera värd att dö för än Allah?
- [10] Dvs. låt ditt öga finna svalka och ro efter alla tårar som fallit.
- [11] För att nå Allah måste man dö för sitt låga jag, och lämna allt som inte är Han.
- [12] Endast den som drivs av sann kärlek kan utstå alla vägens vedermödor som leder fram till Allah.
- [13] Den som söker Allah stannar inte upp för att se tillbaka på vägen han tillryggalagt – han går vidare mot målet som ligger framför honom.
- [14] Den som verkligen älskar Allah måste vara beredd att ge allt – eftersom allt han har är från Allah: pengar, kunskap, socialt anseende. Vägen tillbaka till Allah kräver att man avstår från sina egna bjöjelser, status och världsliga fördelar.